

GENT D'ARA

PERIODIC AUTONOMISTA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Trimestre, 2 ptes. — A fora, 2'50.
Número corrent, 15 centims

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
Carrer del Portalet, 2, 1.^r

No s'admeten treballs sense firma.
Dels treballs publicats ne son responsables sos autors.

Número dedicat exclusivament als Pomells de Joventut de nostra ciutat

La primavera de la Pàtria

Ens trobem en plena primavera de la Pàtria. L'abundosa florida que ha esclatat arreu de Catalunya n'es el testimoni innegable.

L'espectacle grandios i corprenedor que està donant la selecta joventut de la nostra terra té la forsa i l'encís de totes les primaveres, i sols els cors insensibles i els enteniments tarats pòden posar mala cara a aqueixa gentil aubada que ha aclarit tota la terra catalana.

Per a entelar la puresa i la diafanitat d'aquest espectacle, per a veure si es podia deturar el gran avenç de la joventut que va camí de l'ideal, els enemics, més o menys disfressats de Catalunya han llençat les més estrafalaries i ridícules invencions.

Ningú no ha pogut, però, ferse sentir de la joventut, per que la joventut no escolta els caducs ni pot creure els mal intencionats.

Així i tot l'intenció es blasmable, i cal dir i repetir als quatre vents que col·laboren amb els enemics de la religió i de la Pàtria els que oberta o encobertament intenten posar dificultats al camí gloriós dels Pomells de Joventut.

La nostra finalitat com la nostra actuació son transparents.

Ho havem dit públicament i ho havem estampat en lletres de motillo mantegades.

Es aquesta la nostra tasca: procurar el nostre particular perfeccionament per a conquerir voluntats per Déu i per la Pàtria.

Tots els actes de la nostra vida han d'ésser realitzats pensant que som fills de Déu i ciutadans de Catalunya, i que, per tant, tota acció i tot pensament nostres han d'ésser acomodats a la dignitat d'aquests títols altíssims.

Com més ens sembli que la nostra tasca es ineficax perquè els pertorbats son molts i no tenen oïdes per a oir-nos ni cor per a sentir, redoblarem encara el nostre esforç

per a ésser més bons cada un de nosaltres, i encara més bons quan més els altres es mostrin dolents, que Déu ja té cura que les bones obres dels homes de voluntat, com les llevors que el ventijol provident escampa, vagin a caure damunt de la terra que més convindrà als seus alts desig-nis.

Exèrcit d'amor i d'abnegació el nostre, mai la paraula airada farà tremolar el nostre llavi,

Serem sempre ben amorosos, perquè la crisi més terrible que està sofrint la nostra terra, és crisi d'amor. Respondre amb odi a l'odi, és abrandar encara la foguera. I nosaltres no farem pas aixó. La nostra tasca és d'amor, i els soldats, en plena acció de guerra, oposaran a l'allau que voldria arrasar-ho tot, no pas les armes homeieres que fa massa temps están xopant de sang la terra nostra, sinó l'amor dels nostres cors, projectant els raigs de la caritat i de la germanor pel damunt dels odís que són desencadenats entre els homes d'avui.

I aixó per amor a Déu i a la Pàtria.

JOSEP M.ª FOLCH I TORRES.

Els Pomells de Joventut

com institució catalana

Parlar avui dia dels Pomells de Joventut de Catalunya, es com si's parlés d'una institució que compta ja segles d'existencia, amb la particularitat, que al poc temps de dur-se a la práctica l'idea fou tan rápida i imprevista la seva adaptació, que la llur maravellosa creixença jo'm vull creure que va soptar fins al mateix fundador i persones encarregades de l'organització llur. ¿Quina explicació pot donar-se a aquest fet inusitat?

No es pas de creure que's tracti d'una aberració o simple capritx de les lleis biològiques o socials. Tampoc es pot admetre que sigui aquest cas concret una escepció de les lleis generals quines regulen l'evolució normal de les manifestacions huma-

nes. Aquí sols hi cap invocar la tan exacta com poc precisada encara llei d'herencia, dita atavisme de raça.

El gèrmen existia; i encara que latent existia viu en espera de desenrotll. Passaren anys i més anys, i en aquesta manifestació de catalanitat com en totes les altres que'n els nostres dies brollen arreu del terror català, ha sigut prou l'oportunitat d'un pensament enèrgic que adhuc hi ajunta tota la fé i amor pera que el miracle fos obrat. I avui l'idea encertadíssima d'En Josep M.ª Folch i Torres ha florit amb magne exuberància, com en un bancal de fruiterars es veuen en pocs dies les llurs branques materialment atestades de boniques i flairoses floretes que duen en llur sí el gèrmen del fruit saborós.

La vermella barretina i la caputxeta blanca han sigut el més gros inventiu, el gèrmen fecondat fa segles per la virior de la raça catalana. Al llur ressorgiment s'hi ha entrevist ben tost l'història gloriosa de la nostra nissaga, amb les llurs virtuts, sacrificis i heroïsmes. Nostre cor en sentia fretura d'honorar aquelles antigues costums i gloriòses tradicions dels avant-passats; are més que mai, després d'un munt d'anys, durant els quals, causes ben tristes havien esmortuit el nostre vivíssim sentiment de poble lliure qui té rigorosa i ben definida la llur personalitat.

Heus aquí la veritable causa del esclat potent i encisador dels Pomells de Joventut de Catalunya. I es que'n els pobles, fora'l de religió, cap altre estímul, cap altre ideal té'l poder de fer vibrar amb major potencialitat els llurs nobles sentiments, que el amor a la Pàtria; i quan aquest es posat en dupte, befat, o bé se'l esperona en el sentit d'opressió, els braços s'alsen enervats i amaneixants, la veu s'aguditzava, i un clam ferm, eixordador, ve de les multituds, les quals no poden tolerar, sens perdre la llur masculinitat, que se'ls arreballi lo que's ben seu. Aconteixer lo contrari, en fora proba ben palesa de que's tractava d'un poble mort.

HERMENEGILD CARRERA I MIRÓ.

PERSEVERANCIA

Cal perseverar en el nostre treball, pomellistes granollerins... Cal que el foc, que avui abranda nostres cors, romanguí sempre viu, constant i persistent en nosaltres. Cal que les joventuts de casa nostra, que encara no han sentit la flama de l'ideal que nosaltres posseïm, vinguin amb nosaltres sadollats de fé i amarats de patriotisme per a treballar junts, coratjosament, per la glorificació de Déu i per el benestar de la Terra Catalana.

La nostra lluita, pomellistes granollerins, es lluita d'amor. Amb amor tenen d'ésser inspirats tots els nostres actes; i amb amor com diu nostre benvolgut Mestre tenim de procurar, que cada jorn augmenti més el nombre de catalans conscients de sos deures envers Déu, i la nostra Pàtria. Cada acte per amor a Déu, realitzat per nosaltres, tot fent-nos homes més dignes, serà un reforç poderós que vindrà a consolidar la nostra obra. Cada acte per amor a la Pàtria, serà una demostració de filial tendresa envers nostra dissortada Mare i una sincera prova de l'amor que nosaltres per ella sentim.

Per dissort nostra, haurem d'actuar en un camp en que tots els vents ens són profundament contraris, més la nostra joventut i la fermesa del nostre caràcter seràn prou forts per a resistir serenament totes les contrarietats. Avui, per primera volta, un raig de llum puríssim il·luminarà aquesta nostra ciutat estimada. El núvol negre que l'envolcalla començarà a destriar-se i per l'amor de tots nosaltres, deixarà entreveure les primeres clarors, tant freturosament esperades, del resorgiment espiritual del poble de Granollers...

**

Arredossats a la nostra santa bandera i acaronats pel sol de Catalunya, avant seguim la nostra ruta, pomellistes granollerins! Que mai cap ombra de pessimisme ens arredri! Que mai el coratge ens manqui! Ans al revés; que cada jorn augmenti més i més el nostre amor. Seguim conscientment el camí fresat pel nostre Mestre, En Josep M.ª Folch i Torres. Gravem en el nostre cor les seves paraules rubletes de sana idealitat, per tal que nosaltres, seguint les seves petjades, poguem entronitzar en el cor dels granollerins la flama pura i santa dels nostres dos Amors sagrats.

JOSEP FONT I DE FALGÁS.

TASCA A FER

Els que treballém per els dos ideals junts de Fe i de Pàtria no tenim pas la tasca fàcil, però convençuts de nostra missió hem de lluitar sense treva i mantes vegades en situacions ben delicades.

Nostre victòria ha de venir de la intransigència en nostres creences i en nostre ideal. Fermes en la Fe i en nostre

patriotisme no hem de recular davant de res ni de ningú.

Davant dels Catalans sense Fe, hi havem de oposar nostre amor a Déu i sa Santíssima Mare. Davant dels que s'anomenen Catòlics i son mals Catalans hi havem d'oposar nostre amor a Catalunya sense temença ni cobardies.

L'Autonomisme, ço es, la doctrina que afirma el dret de tota persona individual o col·lectiva a regirse ella mateixa segons la seva propia categoria dins de la jerarquia orgànica de les societats humanes, es expressió genuïna de la llei natural.

El seu dret al règim autòmic, dins de la peculiar esfera d'acció deriva naturalment i espontànea de la destinació providencial a un fi propi i de la humana llibertat. La llei cristiana es la ratificació i la restauració de la llei natural en tota sa plenitud. L'Autonomia, doncs, es la traducció més fidel del pensament polític cristià en l'estructuració de la vida civil dels pobles. L'Autonomia es la voluntat de Déu en la direcció normal de les societats humanes. Ja mai l'Esglesia ha afirmat com a substancial i en consciència no modificable la integració territorial dels Estats, llur estructuració orgànica.

Ha ordenat, sí, el respecte als poders constituïts en la forma i condicions tan sabiament exposades per Sant Tomàs d'Aquino, però jamai ha condemnat les idees que tendeixen a modificar llur extensió territorial, llur constitució.

En els trastorns produïts per la gran guerra veiem com s'han creat estats nous a nacions avans dominades i cap d'ells ha estat condemnat per l'Esglesia; al contrari, veiem per exemple com a Polònia festegen l'entrada del Blandó històric regalat pel Sant Pare per a solemnitzar la llibertat del poble polonès i veiem com a Irlanda l'Episcopat recremina durament l'actuació d'Anglaterra.

Amb complerta serenor podem treballar dintre de l'Esglesia i com a catòlics pràctics, per a que vingui aviat la restauració complerta de nostra Pàtria.

Per sort els nacionalistes no ens trobarem mai en cap conflicte de consciència entre nostres deures envers Déu; nostres obligacions envers la Pàtria.

Els altres conflictes en que ens trobem per dolorosos i desagradables que siguin no ens han d'aturar en nostre camí. Confïem en la dolça Catalunya, en la seva Regina la Mare de Déu de Montserrat que ella ens ajudarà. Pensém que la Pàtria està per damunt de totes les jerarquies, autoritats terrenals, que damunt d'ella sols hi ha la gran omnipotència de Déu i que Deu mai ens posarà enfront de la Pàtria que es obra seva.

La situació actual no pot durar, sembla talment que hi hagi oposició entre el creixement del moviment catalanesc en tots els ordres, l'estancament que alguns volen que tingui la Pietat en quant es catalana.

Quant l'Esglesia per tots indrets es la Cap-devantera en l'esperit de la terra aon actua, sembla que per alguns se li vulgui

donar a Catalunya una actuació al servei del Estat centralista foraster, quan sabém que l'Esglesia ha protestat sempre de que vulgui considerar l'Estat a les seves dignitats com a funcionaris públics.

Apleguemnos tots amb cor de germans sota la bandera de la Fe i de la Pàtria i recordem aquelles paraules amb que acaba el Sant Bisbe de Vich, Doctor Torres i Bages el primer llibre de la «Tradició Catalana».

«La rahó natural, l'experiència històrica, les humanes necessitats, les virtuts i els vicis de nostre llinatge, l'autoritat de l'Esglesia, i de sa prudentíssima legislació elamen en favor del regionalisme i lo modo d'ésser de la gent catalana i lo desgavell de la política unitarista que avui impera, quals mals ningú hi ha capaç de curar, demanen a tots els homes de cor sà i esperit generós, lo desinteressat concurs en la obra verament de filial pietat, de reconstitució de nostra aimada terra.»

SANTIAGO DE RIBA.

Els Pomells de Joventut

i'l resurgiment de la pietat

Es un fet molt remarcable en nostres dies, el destriament de la vida social i corporativa de la vida rel·ligiosa; sembla que moltes persones, i no poques Corporacions tenen por d'empalmar la vida amb els actes de confessionalisme rel·ligiós; una mena de respecte humà guia les seves consciències a ésser cautes en no ferir les susceptibilitats dels que no combreguen en ses idees; oblidant el trobar-nos en un poble fundament rel·ligiós. Ço que nosaltres recordem i tan sovint observem, ahir passava a les grans ciutats, avui a les viles i pobles; manera de fer ben diferenta de la que trobem repassant els llibres de Cròniques i Dietaris de nostres Corporacions; allavors no es concebia ni realitzava una festa popular o corporativa sense iniciarla amb una festa rel·ligiosa, en la que hi vessava l'esplendor i riquesa en tots conceptes. Aixís ho feien els antics gremis i totes les corporacions, seguint aquella màxima tan popular, però tan cristiana, de començar tota mena d'obres amb la senyal de la Creu.

Peró en aquest temps de renaixença catalana en que son recordades i reindividades tantes valors espirituals de nostra raça, a fi de despullar-la de tantes modes forasteres que l'anaven deformant; ha arribat també el moment d'incorporar plenament el plet de nostra renaixença nacional, la tradició d'agermanar la vida social i corporativa amb la rel·ligiosa.

Per l'assoliment d'aquest retorn a la tradició secular de nostre poble hem vist arribar aquesta nova i providencial Institució dels Pomells de Joventut; puix per tal ideal treballlem amb noblesa, entusiasme i decissió.

Per ço ens plau lloar sa actuació. Ells, com nostres antigues Corporacions no con-

cebeixen una festa, sense precedir-hi l'acte religiós; i no un acte religiós qualsevol, d'espectacle, com succeix, moltes vegades, en nostres temps, no; l'acte religiós amb que inicien llurs festes, es un acte viu de pietat, un acte de veritable afirmació religiosa. I aquí escau recordar la florida de festes religioses celebrades per tot Catalunya, pels Pomells de Joventut i festes exemplaríssimes, en les que hi sobresurt el concurs espiritual dels pomellistes, amb solemníssimes misses de Comunió; i sobretot la vibració de munió de fidels, amb esclatants cants litúrgics, que escampen i fan ressonar arreu la fe d'un poble, que's complau en manifestar-la amb irradiant esplendor.

La vida religiosa dels Pomells de Joventut, tots els seus actes pietosos han sigut exemplars actes litúrgics; veritable plasmació de les inspiracions i desigs de l'Església, de retornar a la secular, i casi desapareguda, cooperació i constant identificació dels fidels amb l'Església

Per tal, ens atrevim dir, que'ls Pomells de Joventut han cooperat amb ardidesa i éxit al resurgiment de la pietat a Catalunya i ells han sigut l'instrument providencial i amb que molts companys de sacerdoci han fet retornar a l'Església i a la Taula del Senyor a molt jovent, una mica massa oblidat d'aquets deures religiosos. Nosaltres sabem de molts pobles, on de molts anys, no havien celebrat festes religioses i sobretot Comunions generals, com les celebrades en les festes dels Pomells.

Nosaltres ens alegrem, que'ls clergues de Catalunya, fidels seguidors del ritme nacional, s'identifiquin amb aquest nou moviment popular, concebut al Vallés pel nou apòstol de nostres Joventuts en Josep M.ª Folch, i aprofitant aquesta identificació, hagin sapigut aportar-hi la cel-lebració espiritual, que la farà fructificar en profit de nostra religió i d'una Catalunya cada dia més catalana i més cristiana.

JOSEP SANABRE, Pvre,
Conceller del Pomell «Sempre Avant»

capdavanters dintre la diplomàcia mundial; els pobles oprimits també els honoren solemniament, més a la solemnitat externa hi ajunten el prec fervorós i la màxima popularitat, i çò primer ho fan a fi de que l'esclavatge sigui lleu i lo segon perquè el poble tot, senti l'escalf patriòtic i aïmi a la Pàtria injustament vexada i es recordi en mig d'aquell jorn d'exaltació de la tristor dels dies luctuosos en que l'ànima patriòtica es sent urpejada per mans sicaries i mercenaries.

Catalunya, poble oprimit, celebra també les festes patronals que són les fontanes on l'ànima catalana hi apaivaga la set a fi de tenir nova i forta embranzida patriòtica per çò que resta de l'any que ¡qui sab! si serà l'últim de l'ominós esclavatge.

Encara dins nostre cor hi ressonen els crits joiosos-patriòtics amb que reberem la diada del nostre Patró, el Gloriós Cavaller Sant Jordi, quan s'ens presenta la festa de la Patrona, quina talmient viola boscana s'ens presenta austera però galanament abillada i colrada sa faç amb la morenor dels fills de nostra Terra catalana de quins n'es Regina.

Déu, que és qui enlaira i enfonza els pobles, ha elaborat en nostra Catalunya un seti, una cadira gòtica, damunt del qual una Regina, la nostra Patrona, hi té el seu reial palau, tenint per cortisans les veus innocents i enjogassades dels escolanets i el cant aciençat i greu dels monjos, per catifa la Terra catalana amb ses valls i tota la munió d'alteroses collades i monts, per dosser el blau firmament tot atapat de fulgurants estels, per lllindar el mar llatí que ferma nostra terra i a sos peus retent-li vassallatge el Llobregat. Aquesta és, doncs nostra Mare i Patrona car per tal ens la donà el Pontifex Lleó XIII al dir-nos en un jorn gloriós: «Catalans, en la muntanya de Montserrat i en la devota imatge que allí es venera, teniu la vostra Mare i Patrona» i Ella es la que tenien nostres avis i fressava les pejadades de nostres Reis.

* *

Madona de Montserrat, Patrona de la Nació Catalana i Regina de mon cor, oiú el prec que un ciutadà granollerí aixeca a vostre soli. ¡Feu que la ciutat nostra sigui de la vostra ramada, seguidora dels consells vostres i coneixedora del passat de nostra Nació i aixís esdevindrà una digna filla de Vos Mare nostra!

PERE MARIÁN I JOSEP.

Si la tingués.. aquí,
d'arrel l'arrancaria
i a dintre del cor meu
de nou la planteria.

¡Ai, herba del amor,
donéus a qui us voldria,
doneus-hi, per favor!..

Plantada en el cor meu
amb sang la regaria;
voldria que florís
i que granés voldria
llevar, bona llevar,
qu'arreu l'escamparia;
¡llevar d'amor inmens
envers la Patria mia!..

¡Ai, herba del amor,
donéus a qui us voldria,
doneus-hi, per favor!..

Llevar d'amor inmens
qu'etern també seria.
Florint dintre l'cor meu
eternament viuria,
i ni el fred de la mort
tampoc la marciria;
¡si al mitj del meu foser
també si aixecaria!..

¡Ai, herba del amor,
donéus a qui us voldria,
doneus-hi, per favor!..

¡Oh, Pàtria del meu cor!..
Oh, dolça Pàtria mia!..
¡Perque tots els teus fills
no t'aimen amb follia
i honoren el teu nom
i t'omplen d'alegria?..

¡Perque estimen tan poc
la teva senyoria?..

¡Ai, herba del amor,
doneus a qui us voldria,
doneus-hi, per favor!..

¡Perque, trosset de mon,
tot or i pedreria,
fas creixer fills ingrats
qu'amb baixa traidoria
renéguen de ser teus
i't béfen cada dia?

¡Perque no t'aimen tots,
tan com jo aimat' voldria?..
¡Ai, herba del amor,
doneus a qui us voldria,
doneus-hi, per favor!..

Si entorn la morenor
de nostra Verge pia
del áspre Montserrat,
muntanya ont l'amor nia,
l'herbeta no hi visqués...
¡ai, trista Patria mia;
Els fills que t'han robat
ningú t'els tornaria!..

¡Ai, herba del amor,
doneus a qui us voldria,
doneus-hi per favor!..

R. NIUBÓ AYMERICH.

NOTA: Per falta d'espai, no publicuem tots els treballs rebuts. En números successius els anirem publicant.

Imp. Cucurella. = Granollers

MARE I REGINA

Els pobles lliures festejen solemniament el jorn dels Patrons llurs per tal que la ruixada de les cèliques benediccions a doll devallin al damunt seu i esdevinguin els

¿ONT SOLI, HERBA D'AMOR

L'herbeta del amor
jo busco nit i día.
¿Aont la trobaré?..
¿Aont la trobaria?..

ADOBES QUIMICS

Importació de primeres materies

Superfosfats minerals : Sulfat amoniac : Nitrat de sosa
Sals potásiques : Sofres : Sulfat de coure, etc., etc

Fabricació especial de materia orgánica a Canovellas
Compra i venda de Cereals i Farines
Aigües potables per a arrendar

Guano

Marca de

Vallesá

fábrica

LLUÍS SERRA I GUARDIA

GRANOLLERS DEL VALLÉS

Fábrica: Carrer de Barcelona. — Despatx central. Riçoma, 79 i 81
SUCURSAL A LES FRANQUESES : Teléfon 14g

Dr. F. MONTAÑA

DEL HOSPITAL DE SANTA CREU
 METGE ESPECIALISTA EN LES ENFERMETATS DE LA PELL I VENERI
 EX-ALUMNE DELS HOSPITALS DE PARÍS

BARCELONA:
 Carrer de Sant Pau, 28, pral.
 de 3 a 5

GRANOLLERS:
 Dijous i diumenges
 de 9 a 12

Fábrica de pastes per a sopa

ESTEVE CAMILLO

Fábrica i despatx: PRIM, 87. — Teléfon 12

**TALLER DE CALDERERIA
 LAMPISTERIA I ELECTRICITAT**

Construcció de tota classe d'aparells.
 Instalacions de tuberies.
 Alumbrat elèctric i motors.

Especialitat en soldadores de plom amb plom per a àcids

PERE FONT

CARRER DE PRIM, 78. Teléfon 134

Assumptes Judicials

Administració de lincus

Pere Pineda

Procurador dels Tribunals

Despatx: Ricoma, 5

Teléfon 30

GRANOLLERS

MIQUEL CRUSELLAS

GUANO CONCENTRAT

Nitrats :: Sofres :: Sulfat de coure

Primeres materies

MAGATZEM I DESPATX:

CARRER DE BARCELONA, 5

ANIS CASTELLS

FABRICANT:

Pere Castells
 Mollet del Vallés

Grans : Cereals : Forratges

F. SALA TORRAS

Magatzems: PRIM, 45 i CLAVÉ, 15

Teléfon 156

**ADOBS QUIMICS I ORGANICS
 SULFAT DE COURE - PRIMERES MATERIES**

VILANOVA I BOFILL

MAGATZEM
 Prim, 73. - Teléfon 190

DESPATX
 Dr. Robert. 6

O R I O L

S A S T R E

F. CUCURELLA

IMPRESSOR

Corró, 9

GRANOLLERS

Teléfon 128

Delmiro Estapó

CONFECCIONS I PERFUMERIA

Plaça del Oli, 6 — GRANOLLERS — Teléfon 197

ESPARDENYERIA SITJA

SANTA ELISABET, 18

Espardenyes de totes classes.

Especialitat en pinxos i duesbores.

NO CONFONDRER

SANTA ELISABET, 18 (frent l'antiga casa Mayol)

XAMPANY MONTBUY

¡Proveu-lo i l'adoptareu!

Es ven als següents llocs: GRANOLLERS, Casa «Picarol», Plaça del Bestiar.—SABADELL, Baudili Mainou, Carrer Quevedo, 62.—CALDES DE MONTBUY, J. Galobardas (Felió). — BARCELONA, Vicenç Ferrer i C., P. Catalunya i a la S. A. Monegal.